

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către administratorul insolvenței Întreprinderii Individuale „Tomailî-Argo”, Vitalie Melnic

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Direcției generale locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău împotriva Întreprinderii Individuale „Tomailî-Argo” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către administratorul insolvenței Întreprinderii Individuale „Tomailî-Argo”, Vitalie Melnic și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 2 decembrie 2015, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 26 iunie 2015, Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Tomailî-Argo”, intervenient accesoriu ÎS „Cadastru” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a indicat că decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 11/53-26 din 17 iunie 2004 „Cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ din bd. Mircea cel Bătrîn, ÎI „Tomailî-Argo” a servit drept temei pentru edificarea blocului locativ de pe bd. Mircea cel Bătrîn 48 și stabilirea unui raport obligațional între Consiliul municipal Chișinău și ÎI „Tomailî-Argo”.

Comunică că potrivit pct. 2.6 al deciziei date pârâtul a fost obligat de a efectua construcția blocului locativ în termen de doi ani, iar conform pct. 2.7, în baza unui acord, pârâtul a fost obligat să transmită 5 % din fondul locativ al blocului la balanța Consiliului municipal Chișinău.

Sușține că la 12 mai 2009 a fost încheiat Acordul nr. 1, obiectul căruia a constituit transmiterea la balanța Consiliului municipal Chișinău a 5 % din fondul locativ al blocului din bd. Mircea cel Bătrîn, recepționarea de către ÎI „Tomailî-

Argo” a apartamentelor prevăzute în anexa nr. 1, conform actului de primire-predare, încheiat pentru fiecare apartament separat și înregistrarea actelor de predare-primire a apartamentelor la OCT Chișinău.

A mai indicat că potrivit anexei nr. 1 la acordul respectiv, ÎI „Tomailî-Argo” urma să transmită în proprietatea Direcției generale locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău 5 apartamente din blocul locativ de pe bd. Mircea cel Bătrîn 48.

Precizează că în proprietatea Direcției generale locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău au fost transmise 5 apartamente, inclusiv ap. 52 din blocul locativ de pe bd. Mircea cel Bătrîn 48, însă la OCT Chișinău au fost înregistrate doar 4 apartamente.

Relatează că la 9 aprilie 2015 a depus la OCT Chișinău o cerere de înregistrare a apartamentului nr. 52 din blocul locativ de pe bd. Mircea cel Bătrîn 48, la care a primit refuz din motiv că asupra blocului dat sunt aplicate un șir de sechestre.

Suplimentar indică că la cererea prealabilă adresată OCT Chișinău a primit răspunsul din 3 iunie 2015, prin care înregistrarea apartamentului i s-a refuzat repetat.

Consideră că și-a onorat cu bună-credință obligațiile, iar raporturile dintre părți și creditorii acestuia nu ar trebui să afecteze dreptul său de înregistrare a apartamentului vizat.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 7, 38, 85, 166, 167 CPC și art. 9 alin. (1) și (2), 316 alin. (1) și (2), 320 alin. (2), (3) și (4), 321 Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, recunoașterea dreptului de proprietate a Direcției generale locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău, prin dobândire în condițiile legii, asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX, situat în municipiul Chișinău bd. Mircea cel Bătrîn 48 ap. 52 și obligarea OCT Chișinău de a înregistra bunul imobil în Registrul bunurilor imobile.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 2 decembrie 2015, acțiunea a fost admisă.

A fost recunoscut după Direcția generală locativ-comunale și amenajare a Consiliului mun. Chișinău, prin dobândire în condițiile legii, dreptul de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX, situat în mun. Chișinău bd. Mircea cel Bătrîn 48 ap. 52.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017 a fost repus apelantul ÎI „Tomailî-Argo” în proces de insolvență în termenul legal de declarare a apelului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de către administratorul insolvenței ÎI „Tomailî-Argo”, Vitalie Melnic și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 2 decembrie 2015.

La 18 decembrie 2017, prin intermediul oficiului poștal, administratorul insolvenței ÎI „Tomailî-Argo”, Vitalie Melnic a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, solicitând admiterea

acestui, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat că cauza a fost examinată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, precum a comis și alte încălcări.

Menționează că decizia instanței de apel o consideră nejustificată, emisă cu încălcarea normelor de drept procedural și aprecierea arbitrară a probelor.

Afirmă că ÎI „Tomailî-Argo” nu a fost citată legal în ședința de judecată, deoarece anunțul publicat în ziarul „Dreptul” a avut loc cu 12 zile înainte de ședința de judecată stabilită, pe când în conformitate cu art. 108 alin. (3) CPC, citația urmează a fi publicată înainte cu cel puțin 15 zile.

La fel, consideră că la citarea părții au fost încălcate prevederile art. 103 alin. (1) lit. c) CPC, pentru că în citație nu s-a indicat adresa celui citat, iar numele pârâtului a fost greșit.

Mai relevă recurentul că instanța de judecată stabilind că scrisorile expediate la adresa ÎI „Tomailî-Argo” au fost restituite cu mențiuni precum că pârâtul este plecat, urma să citeze pe acesta la adresa de domiciliul a întreprinzătorului Ivan Tomailî.

Remarcă că prin examinarea cauzei în lipsa pârâtului, prima instanță a încălcat dreptul acestuia la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO. Or, ÎI „Tomailî-Argo” a fost lipsită în instanța de apel de a prezenta probe noi, referință, de a alege o altă modalitate de apărare și de a înainta o acțiune reconvențională.

Totodată, susține că la materialele cauzei este anexat extrasul din Registrul bunurilor imobile din care se constată că dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 52 din bd. Mircea cel Bătrîn 48 aparține ÎI „Tomailî-Argo”, însă la momentul examinării litigiului, asupra apartamentului respectiv au fost înregistrate 71 de interdicții de înstrăinare. Astfel, consideră că toate persoanele în favoarea cărora au fost aplicate interdicții de înstrăinare sunt persoane cointeresate și urmau a fi atrase în proces.

Reiterează că nici prima instanță și nici instanța de apel nu au apreciat înscrisul respectiv.

În acest context, referindu-se la prevederile art. 241 alin. (5) CPC, menționează că instanța de apel urma să aprecieze fiecare probă privitor la relevanța, admisibilitatea și veridicitatea ei și toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru examinarea litigiului.

La 27 februarie 2018, Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către administratorul insolvenței Întreprinderii Individuale „Tomailî-Argo”, Vitalie Melnic.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 13 noiembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 158), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurent lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către administratorul insolvenței ÎI „Tomailî-Argo”, Vitalie Melnic nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Nici argumentul invocat în recurs de către administratorul insolvenței ÎI „Tomailî-Argo”, Vitalie Melnic, cu privire la necitarea legală a reprezentantului ÎI „Tomailî-Argo” în ședința primei instanțe, ce a dus la încălcarea art. 6 CEDO a pârâtului, prin faptul că a fost lipsit de dreptul de a prezenta probe noi, referință, de a alege o altă modalitate de apărare și de a înainta o acțiune reconvențională, nu se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Și asta deoarece omisiunea dată a fost corectată de către instanța de apel, care a repus apelul în termen, examinând în fond legalitatea hotărârii primei instanțe.

Iar în virtutea caracterului devolutiv al apelului, care constituie o continuare a examinării cauzei în fond, apelantul ÎI „Tomailî-Argo” nu a fost lipsit de posibilitatea de a-și exercita drepturile sale procesuale la examinarea pricinii în instanța de apel.

Mai mult că ÎI „Tomailî-Argo” atât în cererea de apel în instanța de apel, cât și în cererea de recurs a indicat doar la o careva intenție de a depune o cerere reconvențională, fără a întreprinde careva acțiuni concrete întru realizarea acestui drept.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către administratorul insolvenței ÎI „Tomailî-Argo”, Vitalie Melnic, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către administratorul insolvenței ÎI „Tomailî-Argo”, Vitalie Melnic ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către administratorul insolvenței Întreprinderii Individuale „Tomailî-Argo”, Vitalie Melnic se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton